

Sygn. akt I C 42/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Mokrzycka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 marca 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Starosty (...)

przeciwko E. M.

o zapłatę kwoty 12.215,86 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej Skarbu Państwa – Starosty (...) na rzecz pozwanej E. M. kwotę 3.617 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Skarb Państwa – Starosta (...) wniósł pozew przeciwko E. M. o zapłatę kwoty 12.215,86 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu, położonego w K. działki nr (...) (udział w 1/10 części) i 9/8 (udział w 1/2 części), za lata 2013, 2014, 2015 i 2016.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzuciła brak legitymacji biernej pozwanej, podniosła zarzut przedawnienia co do kwoty 6224,37 zł (należność za rok 2013 i 2014) oraz zarzuciła naruszenie przez powoda zasad współzycia społecznego, ponieważ w latach 2013-2016 pozwana nie korzystała z przedmiotowego gruntu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawo użytkowania wieczystego gruntu, położonego w K. przy ul. (...), działka nr (...), objętego księgą wieczystą (...), oraz udział w 1/5 części w prawie użytkowania wieczystego gruntu, położonego w K. przy ul. (...), działka nr (...), stanowiącego drogę dojazdową, objętego księgą wieczystą (...), wchodziły w skład majątku wspólnego pozwanej E. M. i H. M..

W dniu 5 stycznia 2011r. pozwana E. M. darowała synowi J. M. należący do niej udział w 1/10 części w prawie użytkowania wieczystego gruntu, położonego w K. przy ul. (...), działka nr (...), oraz należący do udział w 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego gruntu, położonego w K. przy ul. (...), działka nr (...). Na tej podstawie, w księgach wieczystych, obejmujących przedmiotowe działki, w miejsce dotychczasowego współużytkownika wieczystego E. M., wpisano J. M..

Na mocy postanowienia z dnia 11 lutego 2014r., wydanego w sprawie o sygn. akt (...), tut. Sąd stwierdził bezskuteczność w.w. umowy darowizny względem wnioskodawcy H. M.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że rozporządzenie to, dokonane bez zgody drugiego byłego małżonka, udziałem w przedmiocie należącym do majątku wspólnego, po ustaniu

wspólności ustawowej, należało uznać za bezskuteczne w stosunku do drugiego byłego współmałżonka i dokonać podziału majątku wspólnego tak, jakby rozporządzenia tego nie było.

Przed tut. Sądem toczyło się postępowanie o podział majątku wspólnego po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej pomiędzy E. M. i H. M., pod sygn. akt (...). W toku postępowania w miejsce zmarłego wnioskodawcy H. M. weszła jego druga żona G. M.. Na mocy prawomocnego postanowienia z dnia 21 października 2016r., Sąd dokonał podziału majątku wspólnego, w tym, w zakresie praw użytkowania wieczystego, opisanych wyżej gruntów, które przyznano G. M., ze spłatą na rzecz pozwanej E. M..

Dowód:

umowa darowizny z dnia 5.01.2011r. (k-14-16);

postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11.02.1014r., (...), z uzasadnieniem (k-9-13);

postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21.10.2016r., (...) (k-7-8);

odpisy z ksiąg wieczystych (k-32-49).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, z uwagi na brak legitymacji biernej pozwanej, która w okresie objętym pozwem (lata 2013 – 2016) nie była użytkownikiem wieczystym przedmiotowych gruntów. Jak bowiem wynika z powyższych ustaleń, prawa te pozwana przeniosła na syna J. M. na podstawie umowy darowizny z dnia 5 stycznia 2011r. (art. 155 ust. 1 kc w zw. z art. 237 kc).

Tutejszy Sąd (w sprawie o sygn. akt (...)) stwierdził bezskuteczność w.w. umowy darowizny (obejmującej udział w przedmiotach, należących do majątku wspólnego pozwanej i H. M., dokonanej bez zgody drugiego byłego małżonka) wyłącznie w stosunku do byłego małżonka pozwanej - H. M., na potrzeby podziału majątku wspólnego, którego to podziału dokonano następnie tak, jakby rozporządzenia tego nie było. Okoliczność ta nie miała jednak żadnego wpływu na zmianę po stronie użytkownika wieczystego, którym – na podstawie w.w. umowy darowizny – od stycznia 2011r. była osoba trzecia. Rację miała pozwana, że sankcja bezskuteczności nie jest tożsama z sankcją nieważności umowy. Zatem, choć umowa darowizny została uznana za bezskuteczną wobec H. M., to pozostała ważna. Skoro więc pozwana w latach 2013 - 2016 nie była współużytkownikiem gruntów, których dotyczy opłata roczna, składająca się na roszczenie powoda, powództwo podlegało oddaleniu w całości. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 238 kc i art. 71 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U.2018.121), orzeczono, jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie w pkt II oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc. Strona powodowa, jako przegrywająca sprawę, powinna zwrócić pozwanej koszty procesu, w skład których wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (3600 zł + 17 zł).